

Natuur op het Parc

een bewonersinitiatief

Leaflet 20 januari 2021

De eekhoorn *een vertederende deugniet*

De eekhoorn is een echte bosbewoner. Hij is dan ook een algemene verschijning op ons park. Vrijwel iedereen heeft een zwak voor dit dier, waarbij het beweeglijke gedrag ongetwijfeld een rol speelt. Ook is hij niet schuw en daardoor veelvuldig in beeld.

Nederland heeft maar één wilde soort, **de gewone of rode eekhoorn**. Wel zijn er enkele grondeekhoornsoorten ontsnapt en verwilderd. Gelukkig is de grijze eekhoorn in ons land nog niet waargenomen. Deze 'grey squirrel' werd in Groot-Brittannië in 1876 door ene Lord Brocklehurst meegebracht uit Noord Amerika en in het wild uitgezet. Daarna zijn ze in het begin van de twintigste eeuw op diverse andere plaatsen in de natuur losgelaten. Inmiddels heeft deze exoot zijn oorspronkelijke familielid verdreven naar enkele uithoeken van de Britse eilanden. De rode eekhoorn komt daar alleen nog voor in delen van Schotland, enkele verdwaalde bossen in Engeland en Wales en op het eiland Wight. De oorzaak is niet dat de grijze soort agressiever is, maar het komt vooral omdat hij zich snel aanpast aan allerlei voor de rode soort minder aantrekkelijke voedselbronnen zoals boombast en onrijpe eikels. Zo snel kan het dus gaan! Stel je dit eens voor in Nederland.... Ook in Noord Italië zijn ze verwilderd.

'Onze' eekhoorn is een knaagdier met variabele kleuren van geeloranje tot rood, van donkerbruin tot bijna zwart. De wintervacht is donkerder dan de zomervacht en in de winter hebben ze lange puntoortjes. Als je in de winter een eekhoorn ziet met korte oorpluimpjes is dit een jong exemplaar. Het voedsel bestaat uit vruchten, noten, knoppen, zacht boomschors, blad, paddenstoelen (eekhoortjesbrood!), maar soms worden ook eieren niet versmaad. Eekhoorns houden geen winterslaap, hoewel ze bij strenge kou wel wegkruipen in boomholtes, nestkasten etc. Ze maken bolvormige nesten in bomen. Als er jongen zijn duldt de moeder het mannetje niet meer. Ze verdedigt het slaapnest. In West Europa leggen ze voedselvoorraden aan. Ze verstoppden dan dennenappels, noten en zaden onder de grond.

Bij mij zijn ze voortdurend aan het graven in potten met bollen. Eerst dacht ik dat het ze om de bollen te doen was, maar nee: ze zijn een voorraadje voor de winter aan het aanleggen! Vaak vergeten ze waar ze hun voedsel verstopt hebben en ze vertrouwen dan op hun reukvermogen om de kostbaarheden terug te vinden. Opvallend genoeg stelen ze geen voedsel van soortgenoten.

Natuurlijke vijanden zijn snelle jagers als de marter of sommige roofvogels als de havik. Ze vormen geen gemakkelijke prooi, zeker als ze door de bomen flitsen. Jonge dieren zijn natuurlijk kwetsbaar. De maximumleeftijd is ongeveer 7 jaar, maar minder dan 1% haalt de 5 jaar. Eekhoorns lijken aambaar, maar schijn bedriegt. Ze kunnen flink tegen elkaar tekeer gaan en maken daarbij harde geluiden. Als je er niet aan gewend bent, denk je eerder aan een onbekende vogel. Tenslotte: eekhoorns zijn afhankelijk van bomen – het is letterlijk hun leefgebied, dus wees terughoudend met bomenkap!

Een bijdrage van Dick Wilhelm